

Óli Jacobsen

Elsa Jacobsen farin:

RÆDDIST SJÁLVT IKKI
EIRINDALEYSA EINA-
RÆÐISHARRAN Í ETIOPIA

Elsa Jacobsen

Elsa Jacobsen var 89 ára gomul, nú hon knappliga legði árarnar inn. Hon hevur virkað og upplivað meira enn tey flestu

Elsa fekk eitt serstakt lív. Heilt ung varð hon umvend og fekk sum frá leið kall at fara til Etiopia at virka sum trúboðari og sum sjúkrasystir og jarðarmóðir. Hon fór hagar í 1960 send av Kirkjuliga Missiónsfelagnum.

Í nýggjari tíð er hon fyrsti færoyingur, sum fór út í heim í hesum ørindum. Hon er eisini fyrsti trúboðarin, sum er sendur av færoyskum missiónsfelagi.

Elsa var í Etiopia inntil 1992. Hon var tó heima nøkur ár inn í millum, har hon ferðaðist um landið og greiddi frá sínum virksemi. Væl dugdi hon at greiða frá, og fólk vóru hugtikin av hennara frásøgnum.

Í Etiopia upplivdi Elsa meira enn onnur. Umframt sítt virksemi innan trúboðan og sjúkrarøkt kom hon eisini at uppliva bæði ta søguligu hending, at eitt kommunistiskt stýri kom til valdið, og at tað fall 17 ár seinni. Hon hevði tískil royndir av einum slíkum stýri frá byrjan til enda.

Elsa greiddi frá sínum upplivingum í Miðvikuni í Sosialinum í 2008. Í 2009 komu hennara endurminningar út í bókini Mítt Etiopia. Her greiddi hon frá sínum virksemi, men eisini frá einum landi, sum á stórt sæð øllum økjum er so nógv øðrvísi enn tað, sum vit kenna til. Hon greiddi eisini nágreiniliga frá, hvussu ræðuligt og eirindaleyst eitt einaræði kann gerast.

Kom úr túninum í Norðragøtu

Nú Elsa er farin, kann tað vera rímligt at triva í hennara lív og virki. Elsa var dóttir Sunnevu í Súnastovu og Eliesar í Tjørnustovu í Norðragøtu. Tey vóru ikki færr enn 13 systkin. Nú eru átta teirra eftir.

Foreldur við barni. Elsa veitir sjúkrarøkt í Konso

Elsa lærði fyrst til sjúkrasystur. Tá ið hon fekk kallið sum trúboðari, fór hon eisini at læra til jarðarmóður. Tað var hennara sannføring, at tað var ein partur av trúboðanini at kunna hjálpa fólkinum við teirra tørvi sum lækna-hjálp.

Fekk tvíburar

Elsa kom fyrst til Konso sunnast í Etiopia. Hon arbeiddi á lækna-klinikkini á eini missiónsstøð, sum eini íslenskt hjún stóðu fyri. Hvønn dag kom ein hópur av sjúklingum, og mong vóru ógvuliga sjúk. Ofta komu menn berandi við sjúklingum, sum høvdu verið áleiðis í dagar.

Møtir vórðu hildin sunnurmorgnar. Tá komu 7-800 fólk.

Seinni kom Elsa at arbeiða á ymiskum sjúkrahúsum í sunnara parti av Etiopia umframt sítt virksemi sum trúboðari.

Tað var tó skjótt, at Elsa í Konso

fekk eina heilt aðra avbjóðing, sum hon slett ikki hevði roknað við.

Ein dagin í 1961 kemur ein pápi til hennara við tveimum dreingjativburum. Hann spurdi, um hon ikki vildi taka teir til sín, tí mamma teirra var deyð í føðingini. Hetta var ikki tað, Elsa hevði ætlað. Hon var einsamøll og hevði ikki ætlan um nakað annað. Hinvegin visti hon, at tók hon ikki av, kundi hetta fáa óhepnar avleiðingar fyri dreingirnar, so hon játtaði.

Hesir báðir, Jóhannes og Jákup, búgva í dag í Norðragøtu saman við konum og tilsamans seks børnum, sum øll eru væl virkandi partar í okkara samfelagi.

Tað verða ikki minst tey, sum koma at sakna mammu, ver-mammu og ommu, sum til tað seinasta var so nógv um tey.

Hungur var eisini avbjóðing

Tey fyrstu árin hjá Elsu í Etiopia

sat keisarin Haile Selassie við valdið. Hann var jalgur móti trúboðar-unum, ikki minst tí teir høvdu so stóran týðning innan sjúkrarøkt og skúlaskap í landinum.

Men landið hevði kortini sínar stóru trupulleikar sum tær afturvendandi hungursneyðirnar.

Serliga ringt var tað í 1974, og stóðan gjørdist kend gjøgnum miðlarnar um allan heimin. Tað varð sagt, at fleiri hundraðtúsund fólk doyðu í hungri.

Skipað varð fyri neyðhjálp úr mongum londum. Her var missiónin eisini við í hjálpararbeiðinum, eisini tann í Konso, har Elsa virkaði.

Kommunistarnir fáa ræðið

Nógv hildu, at keisarin gjørdi ov lítið fyri at fyrbyggja hesum van-lukkum. Hetta endaði so við eini kollvelting, har kommunistarnir tóku ræðið.

Boðskapurin var, at nú skuldi

rættvísi og umsorgan fyri borgar-unum setast í hásæti! Men pípan fekk skjótt eitt annað ljóð.

Hetta gjørdist eitt sera harðrent stýri, sum ikki fór fram við mýk-indum. Valdsstríð innanflokks førði til, at tann eirindaleysi Mengistu Haile Mariam fekk valdið. Hetta valdsstríðið kostaði enntá egnum floksfeløgum fleiri túsund manna-lív.

Elsa kom at fylgja hesum stýri frá fremstu røð frá byrjan til endan, soleiðis sum hon greiðir frá í síni bók.

Eitt slíkt stýri hevði brúk fyri syndabukkum, og ikki heilt óvæntað gjørdust teir útlendingar og eisini trúboðarar.

Tað bar tó ikki til at steðga trúboðarum í teirra virksemi, tí teir høvdu so stóran týðning fyri m.ø sjúkrahúsum og heilsuverki annars í landinum.

Men roynt varð at ræða trúboðararnar frá sínum kristiliga virksemi, hóast tað á pappírnum skuldi eítast at vera trúarfrælsi. Men hesum bakkaði Elsa ikki fyri, sum hon greiddi frá:

Eg helt, at eg skuldi frá byrjan av royna trúarfrælsið. Tá eg fór ørindi á skrivstovu og líknandi, gekk eg runt og gav fólkinum traktatir og bíbliupartar. So søgdu tey við

Eftir at hava hingið uppi í 17 ár fara Marx, Engels og Lenin upp í royk